

ANALYSE BIJ PUBLIEKE OPINIE RAAKT ASIELKREDIET OP

Grenzen aan

LEESWIJZER

Allemaal dakloos?

De aandacht voor wie op straat slaapt, stijgt even sterk als de temperatuur daalt. De scheiding tussen dakloze asielzoekers, illegalen en 'echte' daklozen wordt daarbij niet altijd gemaakt: ze hebben het allen even koud. Het beleid verschilt wel voor elke groep.

• **ASIELZOEKERS:** mensen die een aanvraag tot asiel hebben ingediend bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS). In afwachting van die beslissing verblijven ze in een opvangcentrum van Fedasil. Al twee jaar zijn de capaciteit van dat net en de beslissingssnelheid van het CGVS niet meer op elkaar afgestemd, met uitwassen van het beleid tot gevolg. Eerst kregen asielzoekers een bed in hotels, later volgden de niet-toewijzingen: ze werden weer op straat gezet met het verzoek zich naar een OCMW te begeven voor financiële steun. Dat leidde dan weer tot overlast bij de OCMW's.

Asielzoekers die geen plaats krijgen in het opvangnet, kunnen dat via de arbeidsrechtbank opeisen. Sommige rechters spreken daarbij dwangsommen uit die kunnen oplopen tot 500 euro per dag dat ze geen opvang krijgen.

• **ILLEGALLEN:** asielzoekers die een negatief antwoord kregen van het CGVS. Ook de beroepsinstantie, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stelde hen in het ongelijk: ze zijn uitgeprocedeerd en krijgen het bevel om het grondgebied te verlaten. Of ze dat ook doen, wordt nauwelijks opgevolgd. Daardoor kunnen ze hier onwettig blijven: ze werken in het zwart, wonen in overbevolkte panden. Daar ontmoeten ze vluchtelingen die mogelijk nooit asiel hebben aangevraagd, maar hier altijd in de illegaliteit hebben geleefd ('sans-papiers'). Zij hopen op een regularisatiecampagne om hier te kunnen blijven. Later kan eventueel een naturalisatie tot Belg volgen.

• **DAKLOZEN:** 'autochtone' mensen die op straat zijn beland omdat het sociale vangnet hen niet kon opvangen. Hun problematiek is anders dan die van de bovengenoemde groepen. Er zijn daardoor ook andere sociale instanties en vzw's waarbij ze terecht kunnen. Winterplannen doorkruisen die scheidingswanden. (vhn)

'Asielzoekers komen niet naar hier omdat ze op de vlucht zijn voor oorlog of omdat ze dreigen te worden vervolgd. Ze zijn te lui om te werken en weten dat ze van ons sociaal systeem kunnen profiteren.'

VAN ONZE REDACTEUR
NIKOLAS VANHECKE

BRUSSEL | Sinds begin dit jaar verwerkte het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen 10.863 aanvragen. Ongeveer twintig procent daarvan kreeg de erkenning 'vluchtelingenstatus': die mensen mochten blijven. Dat waren vooral Guineeërs, Iraakezen en Afghanen. Zij hadden gegronde redenen om te vluchten. Twee van die landen zijn oorlogsgebied, in Guinee heerst een militaire junta. In september 2009 vermoordde het regime er minstens 157 oppositieleiden. Maar de asielzoekers uit die landen zijn de uitzonderingen. Acht op de tien hebben

hier eigenlijk weinig te zoeken. Toch slaan we er niet in hen a priori te weigeren. Meer zelfs: de hele asielprocedure lang – en die duurt gemakkelijk anderhalf jaar – zijn ze zeker van een dak boven hun hoofd en van volwaardige begeleiding. Als je kijkt naar het resultaat, kun je dat vergeefse moeite noemen. Uiteindelijk moeten ze toch weer vertrekken.

'Elke aanvraag moet ernstig worden genomen', werpt Liesbeth Schockaert van Artsen Zonder Grenzen tegen. 'Zoals de VN-vluchtelingenorganisatie het onlangs nog zei: België moet zich houden aan het juridische kader dat onder meer de Conventie van Genève oplegt. Zo lang de aanvraag

loopt, moet de opvang voldoen aan bepaalde minimumstandaarden.'

Ons land is daarin geen uitzondering. In alle landen die de conventie hebben ondertekend, zijn die rechten gegarandeerd.

Aanzuigeffect

Andere koek is het in praktijk brengen van die rechten. 'Dat is de verantwoordelijkheid van elke regering', zegt Schockaert. 'In die zin was deze crisis voorspelbaar. Bij de overgang van financiële naar materiële hulp is op het terrein niets veranderd. Er zijn geen plaatsen bijgekomen. De beslissingen zijn uitgesteld en nu zit iedereen elkaar te verwijten.'

De gevolgen van de overbelasting zijn nog steeds voelbaar, met asielzoekers op hotel en dwangsommen voor wie geen plaats kreeg.

Die verhalen vonden pijlsnel hun weg naar de thuislanden, waardoor de aanvragen nog sneller stegen. Met of zonder goedkeuring aan het einde van de rit: ondertussen was je wel minstens een jaar zeker van gratis kost en inwoning. Als het antwoord op de aanvraag uiteindelijk negatief is, controleert niemand of je weer weg gaat. Dus kun

In het Noordstation in Brussel eten kinderen van asielzoekers een hamburger. Vluchtelingenwerk Vlaanderen deelde voedsel uit. © afp

SAMENLEVING

Brief van Zorgnet doet euthanasiedebat weer opblaaien

De katholieke koepelorganisatie Zorgnet Vlaanderen is niet te spreken over kritiek van de Vlaamse zorginspectie op het euthanasiebeleid in een aantal van haar ziekenhuizen, die euthanasie 'bemoedigen'.

Zorgnet is van oordeel dat de zorginspectie met de kritiek buiten zijn boekje gaat. Volgens Open VLD zijn het net de betrokken ziekenhuizen die zich boven de wet proberen te stellen.

In een brief van 10 november vraagt Zorgnet aan de Vlaamse minister van Welzijn, Jo Vandeurzen (CD&V), actie te ondernemen tegen de zorginspectie. Volgens de koepel zegt de wet nergens dat euthanasie een recht is of dat artsen de plicht hebben euthanasie uit te voeren.

'De schaamte voorbij', zeggen de Vlaamse parlementsleden Sven Gatz en Jean-Jacques De Gucht (Open VLD) in een reactie. 'Zorg-

net Vlaanderen wil niet meer of minder dan een vrijeleide om zich niet meer te moeten houden aan de federale wet'. De liberalen hebben 'alle begrip' voor artsen met gewetensbezwaren, maar vinden dat die dan uit deontologische overwegingen een collega-arts moeten aanspreken.

Vandeurzen dringt aan op overleg tussen de ziekenhuiscoepels en artsenvertegenwoordigers over de interpretatie van de wet. (belga)

© pn

JUSTITIE

Marcel Vervloesem op vrije voeten

Marcel Vervloesem (58), de zelfverklarde kinderpornojager, is vrijgelaten. Hij zat ongeveer twee jaar achter de tralies. Vervloesem werd in 2008 tot vier jaar cel veroordeeld voor seksueel misbruik, het verspreiden van kinderpornografisch materiaal en oplichting.

Hij is nu vrij onder voorwaarden. Hij mag geen nieuwe feiten plegen en geen contact met de media hebben. (ima)